

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.351/2021/27.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. április 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és a 2022. április 13. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. október 5. napján kelt 26.B.148/2020/109. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. vádlottat 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli.

A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1500.- (ezeröttszáz) forintban állapítja meg.

Az így kiszabott 450.000,- (négy százötvenezer) forint pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát 6-6 (hat-hat) évre enyhíti.

A vádlottak esetében a beszámításra vonatkozó rendelkezést helyesbíti akként, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott 2018. szeptember 12. napjától 2019. március 13. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2019. március 14. napjától 2019. március 24. napjáig meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt, 2019. március 25. napjától 2019. április 25. napjáig letartóztatásban volt, 2019. április 26. napjától 2019. május 7. napjáig meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt, 2019. május 8. napjától 2019. június 7. napjáig ismét letartóztatásban volt, 2019. június 8. napjától 2020. szeptember 15. napjáig ismétleten meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt, 2020. szeptember 16. napjától 2021. január 25. napjáig Budapest közigazgatási területére elrendelt, 2021. január 26. napjától 2022. április 13. napjáig Budapest és Pest megye közigazgatási területére elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt

- Terhelt3 III. r. vádlott 2018. szeptember 12. napjától 2019. március 13. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2019. március 14. napjától 2019. március 25. napjáig meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt, 2019. március 26. napjától 2019. április 26. napjáig letartóztatásban volt, 2019. április 27. napjától 2019. május 7. napjáig meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt, 2019. május 8. napjától 2019. június 7. napjáig ismét letartóztatásban volt, 2019. június 8. napjától 2020. szeptember 15. napjáig meghatározott lakásra elrendelt, 2020. szeptember 16. napjától 2022. április 13. napjáig pedig Budapest közigazgatási területére elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt

- Terhelt4 IV. r. vádlott 2018. szeptember 12. napjától 2019. március 13. napjáig előzetes fogvatartásban volt, 2019. március 14. napjától 2019. március 24. napjáig meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt, 2019. március 25. napjától 2019. április 25. napjáig letartóztatásban volt, 2019. április 26. napjától 2019. május 8. napjáig meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt, 2019. május 9. napjától 2019. június 7. napjáig ismét letartóztatásban volt, 2019. június 8. napjától 2019. szeptember 19. napjáig meghatározott lakásra elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt, 2019. szeptember 20. napjától 2022. április 13. napjáig Budapest közigazgatási területére elrendelt bűnügyi felügyelet alatt állt.

Terhelt1 I. r. vádlott helyesen szerb állampolgár.

Az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélettel szemben további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. október 5. napján kelt 26.B.148/2020/19. számú ítéletével

- Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 8 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, továbbá az I. r. vádlottal szemben 4.280.500 forint, 730,10 EUR, 7.580 SRB valuta vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el;

- Terhelt3 III. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a II. r. vádlott vonatkozásában a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a vádlott által előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, valamint a II. r. vádlottal szemben 225.000 Ft vonatkozásában vagyonekobjást rendelt el;

- Terhelt4 IV. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] miatt 8 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, rendelkezett a IV. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról is, továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.32560/2017/4. számú ítéletével kiszabott hat hónap – végrehajtásában egy év próbaidőre felfüggesztett – börtönbüntetés végrehajtását elrendelte. A IV. r. vádlottal szemben 770 EUR, 100 CZK, 5 SKK, 20 HRK, 300 USD, valamint 1.830.000 forint vonatkozásában vagyonekobjást rendelt el;

- ezen felül határozott az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] Az ítélet ellen

[3] - az ügyész Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáért,

[4] - Terhelt1 I. r. vádlott és védője a közegészség elleni bűncselekmény kereskedői fordulata helyett a forgalomba hozatali magatartás megállapításáért és a büntetés enyhítéséért,

[5] - Terhelt3 III. r. vádlott és védője a büntetés enyhítéséért, alacsonyabb tartamú büntetés és enyhébb végrehajtási fokozat kiszabásáért,

[6] - Terhelt4 IV. r. vádlott és védője eltérő jogi minősítésért, terjesztői magatartás helyett fogyasztói elkövetői magatartás, a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettének megállapításáért és enyhébb büntetés kiszabása érdekében jelentettek be fellebbezést.

[7] A Fővárosi Főügyészség Bf.3282/2018/275. számú átiratában a kiszabott büntetések súlyosításáért bejelentett fellebbezésében azzal érvelt, hogy

[8] - Terhelt1 I. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság túl nagy nyomatékkal vette figyelembe enyhítő körülményként a vádlott idős korát, továbbá nem tekinthető enyhítő

körülménynek a vádlott rendezett, normális életvitele és az a körülmény, hogy a lefoglalt kábítószer nem került forgalomba, így nem jutott el a fogyasztókhoz; a vádlott ugyan részbeni beismerő vallomást tett, ugyanakkor bűnösségét mindvégig tagadta, azonban csak a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomás értékelhető enyhítő körülményként; súlyosítónak kell figyelembe venni a kábítószer mennyiségét – amely a különösen jelentős alsó határát is meghaladta – továbbá fajtáját – miután a heroin a az egyik legártalmasabb, legpusztítóbb kábítószer; további súlyosító körülmény a kábítószer-kereskedelem láncolatában betöltött szerepe, a hosszabb időn át tartó elkövetés, valamint a hasonló bűncselekmények elszaporodottsága;

[9] - Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában szintén túl nagy nyomatékkal értékelte az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket, így a bűnösségre is kiterjedő, megbánó beismerést – amelyet azonban csak a tárgyalási szakban, a tárgyaláson tett meg azt követően, hogy terhelt2 II. r, valamint Terhelt5 V. és Terhelt6 VI. r. vádlottak III. r. vádlottat is terhelő beismerő nyilatkozatát a bíróság elfogadta – valamint, hogy nagykorú hozzátartozója eltartásáról is gondoskodik; további súlyosító körülményként kell értékelni esetében, hogy korábban is volt kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt büntetve, a tagállami nyilvántartási rendszerben is szerepel kábítószerrel összefüggő bűncselekmények miatt; ezen felül szintén terhére értékelendő, hogy hosszabb időszakon keresztül kereskedett kábítószerrel, annak több fajtájával is, köztük heroinnal, amely a korábban írtak szerint az egyik legártalmasabb kábítószer, valamint az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottsága is súlyosító körülmény;

[10] - Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában az ügyészség álláspontja szerint azt a körülményt értékelte eltúlzottnak a vádlott javára az elsőfokú bíróság, hogy a vádlott kábítószerfüggő, két kiskorú gyermeke tartásáról gondoskodik, ezen felül a megromlott egészségi állapotát; súlyosító körülmény, hogy korábbi, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetése – melyet kábítószer birtoklásának büntette miatt szabott ki vele szemben az elsőfokú bíróság – próbaideje alatt követte el jelen cselekményét, így kriminológiai értelemben visszaesőnek tekinthető, ezen felül egy további kábítószer birtoklása vétsége miatt indult ügyben az ügyészség a vádemelést elhalasztotta, mert a IV. r. vádlott vállalta a hat hónapig tartó gyógykezelést, és mivel az eredménnyel járt, ezért 2018. szeptember 27. napján a büntetőeljárás vele szemben megszüntetésre került; súlyosító körülmény esetében is a hosszabb elkövetési időszak, és az a körülmény, hogy a kábítószer több fajtájával is kereskedett – köztük heroinnal – valamint az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottsága. Terhelt4 IV. r. vádlottat nem tartotta vissza sem a felfüggesztett szabadságvesztés, sem az ügyészi vádhalasztás hatálya attól, hogy továbbértékesítés végett többféle kábítószerrel szerezzen meg, és – nagyrészt kipurciózva – tartson.

[11] Álláspontja szerint helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott tekintetében, hogy jelen ügyben a három éves időmúlás – a bűncselekmény büntetési tételére is figyelemmel – nem jelentős, így enyhítő körülményként nem vehető figyelembe.

[12] A nyolc évi szabadságvesztés egyik vádlott esetében sem szolgálja a büntetési célokat, ezért mindhárom vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés tartamának emelését, és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását indítványozta.

[13] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.364/2020/52. számú átiratában az ügyészi fellebbezést – Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában kiegészítéssel – fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rögzítette, hogy a bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel a felülbírálat Terhelt1 I. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű, míg Terhelt3 III. r. vádlottnál a Be. 590. § (3) bekezdésének megfelelően részleges.

[14] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns és még elérhető bizonyítékokat számbavette, azokat egyenként és együttesen értékelve – mindhárom vádlott védekezésével szemben – állapította meg a tényállást. E tényállás a személyi rész vonatkozásában az I. r. vádlott nyilatkozatának megfelelően annyiban egészítendő ki, hogy Terhelt1 1983 óta él Magyarországon, cége 2009 év óta több tízmilliós árbevételt termelt.

[15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének kellő terjedelemben eleget tett, kifejtett érvelése nem ellentétes a logika szabályaival. A rögzített tényállás alapján okszerűen következtetett mindhárom önálló tettes vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára, valamint bűnösségére nézve, és törvényesen minősítette a vádlottak terhére rótt cselekményt is. A jogi minősítés körében írt elsőfokú bírói álláspontot osztva azzal érvelt, hogy az I. r. vádlott és védőjének a vádlott közvetítői szerepét állító, a forgalomba hozatali magatartás megállapíthatóságát kezdeményező, továbbá a IV. r. vádlottnak és védőjének a fogyasztói típusú, enyhébb jogi minősítés megállapíthatóságát kezdeményező fellebbezések a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre.

[16] A büntetések kapcsán hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket feltárta, azonban I. r. vádlott idősebb korára utalást vélekedése szerint mellőzni szükséges az enyhítő körülmények közül, mivel Magyarországon az öregségi nyugdíjellátásra jogosultság korhatára 65 év – melyet I. r. vádlott kora nem ér el – és az európai sztenderdek az idős kor kezdeteként a 70. életévet tekintik. Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez mindhárom vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása szüksége, különös tekintettel arra, hogy I. r. vádlott esetében nem állnak együtt a kiutasítás feltételei. Tévedett azonban az eljáró törvényszék a különösen jelentős mennyiségű kábítószerre, kitartó szándékkal bűncselekményt elkövető I. r. vádlott, a kriminológiailag különös bűnismétlő III. r. vádlott, továbbá a jelen büntetőeljárásban elbírált bűncselekményét egy korábbi büntetés hatálya alatt megvalósító IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetése és mellékbüntetése időtartamának meghatározásakor, amely büntetés esetükben meg sem közelíti a Btk. 80. § (2) bekezdés szerinti középmértéket. Tévedett továbbá az I. r. vádlott esetében a végrehajtási fokozat Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával történő meghatározásakor is, továbbá álláspontja szerint – miután a Btk. 50. §-ában írt feltételei fennállnak – az I. r. vádlottat a Btk. 50. § (2) bekezdésében írt kógens rendelkezés alapján pénzbüntetésre is ítélni kell. Fentiekre tekintettel a büntetés enyhítésére, illetve III. r. vádlott esetében enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására irányuló másodlagos védői fellebbezések nem vezethetnek eredményre.

[17] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, mindhárom vádlott büntetésének súlyosítását, velük szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabását, I. r. vádlott esetében a végrehajtási fokozat megváltoztatását,

valamint pénzbüntetés kiszabását is indítványozta az ítélet egyéb rendelkezéseinek helybenhagyása mellett.

[18] Terhelt1 I. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú ítélet megváltoztatását – a tényállás részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölését, a vádlott bűncselekményének a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerinti forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettekénti minősítését, a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának jelentős enyhítését – indítványozta. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság hiányosan állapította meg a tényállást, miután elmulasztotta a tényállás részévé tenni azt a lényeges körülményt, hogy az I. r. vádlott kizárólag Terhelt2 II. r. vádlott kérésére és részére szerezte be a kábítószer, más személynek nem adott át heroint. E körben terhelt2 II. r. vádlott 109. sz. jegyzőkönyv 5. oldal első bekezdésében rögzített vallomásra utalt. Emellett a tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával is, amikor az ítélet 7. oldal 2. bekezdésében azt tartalmazza, hogy az I. r. vádlott az ismeretlen forrásból beszerzett heroint rendszeres haszonnal értékesítette Terhelt2 II. r. vádlott részére, ugyanis e megállapítással összefüggésben bizonyíték nem merült fel. A Be. 7. § (4) bekezdésében rögzített „in dubio pro reo” elvére vonatkozó érvelése alátámasztásául a Fővárosi Ítéltábla ÍH2014. 12. számú határozatára hivatkozva kifejtette, hogy a vádlottnál mind a kábítószer mind az annak hígítására szolgáló anyag bontatlan csomagolásban volt, azon még az I. r. vádlott ujjlenyomatát sem rögzítették, ahhoz nem nyúlt, azt úgy, ahogy volt, átadta Terhelt2nak. A cselekmény minősítése kapcsán annak a véleményének adott hangot, hogy az I. r. vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerinti forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette, miután nincs olyan bizonyíték, amiből a kábítószer megszerzésének kereskedési célzatára kellene következtetni. A kereskedelem és a forgalomba hozatal elhatárolásának alapja a rendszeresség és a haszonszerzésre törekvés, azonban az I. r. vádlott esetében a haszonszerzésre törekvés nem állapítható meg, és erre alap nélkül következtetni sem lehet. Az enyhítésre irányuló indítvány körében hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott részben beismerő vallomást tett, együttműködő magatartást tanúsított az eljárás során, továbbá idős kora, büntetlen előélete, illetve az a körülmény, hogy a kábítószer nem került forgalomba (Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.314/2009/9. számú határozata) enyhítő körülmény. Álláspontja szerint nem vehető figyelembe súlyosító körülményként az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága, mert erre utaló adatot nem tartalmaz az ítélet. Minderre tekintettel a kiszabott büntetés jelentős enyhítését kérte.

[19] Terhelt3 III. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nagyrészt feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetés kiszabása körében a belső arányosság egyáltalán nem mutatkozik meg, aggasztónak találta, hogy a III. r. vádlott felett álló „nagykereskedői” magatartást tanúsító elkövetők, akik kizárólag a haszon céljából kereskedtek kábítószerrel, ugyanakkora büntetést kaptak, mint az egyébként a szert használó, egész életében a kábítószerrel és annak hol fellángoló, hol éppen alábbhagyó függőséget eredményező következményeivel küzdő III. r. vádlott. Terhelt3 III. r. vádlott a nyomozás során ugyan nem tett vallomást, azonban amikor fizikailag és mentálisan is olyan állapotba került, hogy felfogja az eljárást, illetve annak következményeit, beismerte a terhére rótt cselekmény elkövetését, azt az elsőfokú bíróság elfogadta, és meggyőződhetett arról, hogy ez Terhelt3 III. r. vádlott őszinte és megbánó nyilatkozata volt. Az ügyészi indítvánnyal szemben kifejtette, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés nem igazodik a jelenlegi bírói gyakorlathoz és

nem tükrözi a vádlottak közötti belső arányosságot, mert Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában eltúlzott. Az ügyészi fellebbezésben hivatkozottakra – mely szerint a III. r. vádlott többféle kábítószerrel kereskedett volna – az eljárás során adat nem merült fel, korábbi büntetései régiiek, azok is a kábítószerrel kapcsolatos nehézségeivel voltak összefüggésben. Mindezek alapján a büntetés súlyosítása álláspontja szerint nem indokolt, éppen ellenkezőleg, a kiszabott büntetés védenca esetében eltúlzott, így a szabadságvesztés mértékének lényeges enyhítését indítványozta.

[20] Terhelt4 IV. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének hiányosan tett eleget, indokolása nem felel meg a logika szabályainak, miután kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket a vádlott terhére értékelt. Az elsőfokú bíróság a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos tényállást a lefoglalt kábítószer mennyiségére, Terhelt2 tanú feltételezésére és arra alapította, hogy Terhelt4től több fajta kábítószer, kiporciózáshoz használatos tárgyakat, több telefont és készpénzt foglaltak le. Terhelt4 IV. r. vádlott a tőle lefoglalt metadonnal kapcsolatban azzal védekezett, hogy heroinfüggősége miatt metadon programban vett részt, ahol orvosi rendelőnyre egy hétre előre kapta meg az adagját, illetve nem mindig használta fel a számára kiírt mennyiséget. Az eljárás során nem került elő olyan bizonyíték, amely ezt a vádlotti előadást cáfolná. Az ügyészség ezzel kapcsolatosan bizonyítást nem ajánlott fel, bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette. A tényállás e körben felderítetlen, nem lehet megállapítani, hogy a lefoglalt metadont ki és mikor vette át, milyen kezelőhelyen, nem lehet igazolni azt, hogy a vádlott ezekhez jogellenesen jutott volna hozzá. Azt viszont tényként lehetett megállapítani, hogy a IV. r. vádlott heroinfüggősége miatt többször állt gyógykezelés alatt, az eljárás megindításáig sikertelenül. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a metadonnal kapcsolatosan nem tett eleget, nem adott számot arról, hogy milyen bizonyítékok alapján vetette el a vádlott védekezését, amire azért sem kerülhetett sor, mert e körben a bizonyítás elmaradt. A védő álláspontja szerint a metadon vonatkozásában a vádlott felelősségét még kábítószer birtoklásban sem lehet megállapítani, a metadonra vonatkozó részeket a tényállásból mellőzni kell, a tiszta hatóanyag összegzésnél figyelmen kívül kell hagyni. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül és értékelés nélkül hagyta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok egyike sem utal kizárólagosan kereskedelemre. A mérleg és az alufólia tekercsek egy évtizedek óta kábítószerfüggő személynél éppúgy eszközei lehetnek a saját fogyasztásnak is. A házkutatás során számos, kizárólag fogyasztáshoz köthető tárgyat – így orvosi fecskendőket, szennyezett alufólia szipkákat és almasavat (citrompótlót) találtak ugyanott, ahol a heroint lefoglalták. Nem találtak viszont a kábítószer hígításához szükséges anyagokat – paracetamolt, koffeint – amelyeket a lefoglalt heroinból viszont kimutattak. Megjegyezte a védő, hogy Terhelt2től viszont lefoglaltak ilyen anyagokat. Nem logikus, hogy ha IV. r. vádlott továbbértékesíteni akarta volna a heroint, akkor annak hígítását a szert nem fogyasztó Terhelt2ra hagyta volna. A „felütő anyagok” hiánya sokkal inkább a IV. r. vádlott védekezését támasztja alá, amely szerint a lefoglalt kábítószer saját fogyasztására tartotta magánál. Az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy Terhelt2 vallomásai cáfolták Terhelt4 érdemi védekezését, minden ténszerűséget és objektivitást nélkülöz, miután Terhelt2 pusztán feltételezte, hogy IV. r. vádlott esetleg továbbadhatja a tőle átvett heroint. Terhelt2 vallomásai e vonatkozásban ellentmondásosak voltak, sejtését nem fejtette ki, nem fogalmazta meg, hogy mit ért pontosan alatta.

[21] Hangsúlyozta a védő, hogy a IV. r. vádlott lakásán ugyan 8 db telefont foglaltak le – amelyből egy (a Készüléknév készülék) a vádlott élettársáé – és a telefonokhoz

kapcsolódóan 3 SIM kártyát találtak, azonban a készülékeken és a SIM kártyákon található adatok kiértékeléséről szóló rendőri jelentés szerint azok nem tartalmaztak az ügygel kapcsolatba hozható releváns adatokat, ilyeneket az elsőfokú bíróság sem tudott megjelölni, így csupán a készülékek számából nem lehet kábítószer-kereskedésre következtetést levonni.

[22] Emellett az eljárás során nem merült fel adat arra nézve, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott elfogását megelőzően bárkinek is adott el kábítószer, a titkos adatszerzés sem eredményezett kábítószer-kereskedelemmel összefüggésbe hozható bizonyítékot, pusztán Terhelt2 és Terhelt4 IV. r. vádlott közötti kapcsolattartást lehetett azonosítani, mely a családi kötelékekre és a saját használatra történő kábítószer átvételére jelent igazolást. Ténybeli következtetés alapján a vádbeli cselekmény vádlott általi elkövetésének, a kábítószer-kereskedelemnek a megállapítására csak akkor kerülhet sor, ha a bizonyított tényekből okszerűen csak ez következik. Amennyiben azonban a megállapított tényekből több, sőt ellentétes következtetés is levonható, az ítélet ténybeli következtetéssel való megállapítása kizárt. Ha a közvetett bizonyítékok egyértelműen nem nyújtanak alapot olyan ténybeli következtetésre, hogy a vádlott kábítószerrel kereskedett, bizonyítottság hiányában eltérő tényállás, ennek megfelelően kábítószer birtoklása bűncselekmény megállapításának van helye. A fentiekre tekintettel a védelem álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényállása megalapozatlan, a tényállás felderítése hiányosságban szenved, a bíróság a helyesen megállapított tényből további tényre helytelenül, a logika szabályaival ellentétesen következtetett. A megalapozatlanság a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. A védő fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a tényállás továbbértékesítésre, azaz kereskedésre vonatkozó megállapításának mellőzését, a IV. r. vádlott bűnösségének kábítószer birtoklásának büntetében való megállapítását, erre figyelemmel a büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

[23] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[24] Terhelt1 I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen perbeszédében az elsőfokú ítélettel szemben bejelentett fellebbezést az írásbelivel egyezően indokolta. Kiemelte, hogy a vádirati tényállástól eltérően az ítéleti tényállás már nem tartalmazza azt a kitétele, hogy az általa ismeretlen forrásból beszerzett heroint viszonteladó vásárlói részére értékesítette volna, az elsőfokú bíróság csak azt állapította meg, hogy Terhelt2nek értékesített heroint. Továbbra is a tényállás része maradt azonban, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnak ebből haszna származott. A védő kiemelte, hogy az I. r. vádlott mindvégig következetesen azt vallotta, hogy terhelt2 kérésére szerezte be a heroint, az ő kérésére tárolta azt, és amikor Kurinának volt elegendő pénze, akkor adta neki azt oda. Hiányos a tényállás annyiban, hogy Terhelt2 ráhatását nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ha nincs felkérés tőle, akkor Terhelt1 I. r. vádlott nem keveredik bele ebbe az ügybe, hiszen nem volt anyagilag rászorulva, miután vállalkozásából 35-40 milliós árbevétele volt. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések közötti hatalmas különbség – elsősorban I. és II. r. vádlott büntetése közötti különbség – igazságtalanná tette az ítéletet. Hivatkozva a fellebbezés írásbeli indokolásában megjelölt eseti döntésekre a cselekmény minősítésének megváltoztatása mellett a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt.

[25] Terhelt3 III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban benyújtott fellebbezése indokolását fenntartva kiemelte, hogy a büntetés kiszabása körében sérült a belső

arányosság, tettenérésnél ugyanis – így Terhelt² esetében is – a beismerő vallomást kisebb nyomatékkaal kell értékelni. A szakértő ugyan nem állapított meg III. r. vádlott esetében kábítószerfüggő állapotot, azonban az eljárás alatt egy évre volt szüksége a vádlottnak ahhoz, hogy felfogja az eljárás lényegét. A vádlott valóban volt már büntetve kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt, azonban az jelen eljáráshoz képest régebben volt, a III. r. vádlottnak pedig elsősorban gyógyulásra van szüksége. A III. r. vádlott rendezett családi körülmények között él, amit a javára kell értékelni, ezért kérte a büntetés megfelelő egyéniesítése mellett a belső arányosság figyelembevételét és a III. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését.

[26] Terhelt⁴ IV. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolását fenntartotta. A felülbírálat a bejelentett fellebbezésekre tekintettel a IV. r. vádlott esetében teljeskörű. A Metadon vonatkozásában hangsúlyozta a tényállás téves megállapítását. Miután a 109. sz. jegyzőkönyv tartalmazza ugyan, hogy a IV. r. vádlott a Metadon programban való részvételére vonatkozó igazolást felmutatta, azt a bíró ismertette is, azonban az nem található az iratok között, ezért az igazolást beszerezte, és csatolta az iratokhoz. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az irat nem tekinthető új bizonyítéknak, miután annak tartalmát az elsőfokú bíróság is ismertette, a tárgyalás anyagává tette. Kiemelte, hogy a kábítószer kereskedésre vonatkozóan nem áll rendelkezésre adat, e körben az elsőfokú bíróság sem említi meg a bizonyítékokat, ezért az erre vonatkozó tényállásrészeket – a Metadonra vonatkozó részekkel egyetemben – mellőzni kell a tényállásból. Indítványozta, hogy az ítéltábla a vádlott bűnösségét a Btk. 178. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásban mondja ki. Enyhítő körülményként értékelje, hogy a lefoglalt kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát nem sokkal haladta meg, valamint az időmúlást, a vádlott kábítószer-függőségét, ami nyomatékos enyhítő körülmény, továbbá azt a körülményt, hogy a vádlott életmódján jelentősen változtatott, képezte magát, valamint az eljárás során a kábítószer birtoklását beismerte. Nem értékelhető álláspontja szerint súlyosító körülményként az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottsága, miután erre utaló adatot az ítélet nem tartalmaz, továbbá a belső arányosság elvének sem felel meg a kiszabott büntetés, így annak jelentős enyhítését – az enyhítő szakasz alkalmazásával történő kiszabását – indítványozta.

[27] A nyilvános ülésen Terhelt¹ I. r. vádlott személyi körülményeire nyilatkozott, Terhelt³ III. r. vádlott kitért arra, hogy elfogását követően olyan állapotban volt, hogy nem tudott vallomást tenni, így csak az eljárás későbbi szakaszában tudott beismerő vallomást tenni. Terhelt²val a felesége betegsége miatt nehéz volt a találkozást megszervezni, ezért vásárolt tőle nagyobb mennyiséget akkor, amikor elfogták. Azóta szakított ezzel az életmóddal, nem fogyaszt kábítószer. Terhelt⁴ IV. r. vádlott hangsúlyozta, hogy amikor heroint kezdett fogyasztani, nem sokat tudott annak hatásáról, következményeiről. Szabadlábra kerülése óta egyedül neveli a két saját, 3 és 4 éves kiskorú gyermekét, továbbá örökbe fogadta volt élettársa egy éves gyermekét is, akit szintén ő gondoz saját háztartásában. Megismételte, hogy nem kereskedett a kábítószerrel.

[28] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[29] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a védői és vádlotti fellebbezések tartalmára tekintettel Terhelt¹ I. r. és Terhelt⁴ IV. r. vádlott vonatkozásában a Be. 590. § (2) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet

megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[30] Terhelt3 III. r. vádlott esetében az ügyész, a III. r. vádlott és védője a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a kiszabott büntetés mértéke miatt jelentettek be fellebbezést, továbbá cselekménye nincs közvetlenül összefüggésben Terhelt1 I. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottával sem, ezért a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdés alapján e vádlott esetében az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. A Be. 590.§ (5) bekezdésében foglaltak alapján a korlátozott felülbírálat ezen túlmenően kiterjedt

[31] a) az elsőfokú bírósági eljárásra és ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén

[32] aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, vagy

[33] ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni,

[34] b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni,

[35] c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre, továbbá

[36] d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésre. Ezen kívül a Be 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[37] Az eljárási szabályok vizsgálata eredményeképpen a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, sem feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező abszolút, sem relatív eljárási szabályt nem sértett, így az az elsőfokú ítélet felülbírálatának eljárási szempontból nem volt akadálya, ilyenre a felek sem hivatkozta.

[38] A másodfokú bíróság Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottaknak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a nyilvános ülésen tett nyilatkozataik alapján azzal egészíti k, illetve pontosítja, hogy

- Terhelt1 I. r. vádlott 1983 óta él Magyarországon állandó letelepedési engedéllyel. A cég2-nek 1/2 részben tulajdonosa, a társaság ügyvezetője jelenleg a felesége, ő alkalmazottként dolgozik a gazdasági társaságban. Havi jövedelme 200.000 Ft.

- Terhelt3 III. r. vádlott jelenleg egy étteremben dolgozik, ahol konyhai kisegítőként kezdte a munkavégzést, jelenleg minden feladatot ellát, átlagosan 200.000 Ft jövedelme van havonta

- Terhelt4 IV. r. vádlott nehézgépkezelő tanfolyamot végzett, továbbá aranykalászos gazda képesítést szerzett; volt élettársa egy éves gyermekét örökbe fogadta, így három kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik; édesanyjánál laknak, jelenlegi élettársával egy kifőzdét üzemeltet a piac területén. A cég az élettársáé, ő alkalmazottként dolgozik, havi 300.000 Ft a jövedelme.

[39] A másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatokat a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány adatai szerint akként pontosítja, hogy a vádlott 1. és 2. sorszám alatt feltüntetett korábbi elítéléseinek adatait, valamint a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Ügyészség B.2886/2017. számú határozatára utalást mellőzi, miután a Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondat értelmében büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig. Ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben – e szabály alól kivételt csak a visszaesés és az ahhoz fűződő, a büntető törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények tekintetében tett a törvény. A másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítvány a felsorolt büntetéseket, ügyészi határozatot már nem tartalmazza, és amely adatot a bűnügyi nyilvántartás már nem tartalmaz, az nem létező adatnak tekintendő (BH2019. 154. határozat), ezért volt szükséges ezen adatok mellőzése.

[40] A törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett. Tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaztak, azonban a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja alapján részben megalapozatlan, mert a tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. A megalapozatlanság azonban kiküszöbölhető volt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján.

[41] Ennek megfelelően az ítéltábla az elsőfokú ítélet

[42] - 1. tényállásában a 7. oldal harmadik bekezdés második mondatát helyesbíti a következők szerint: A Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt heroin hatóanyag mennyisége (heroin-bázis) összesen 379 gramm volt, ami a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 3158 %-a, azaz 31,58-szere, és egyúttal a különösen jelentős alsó határát is meghaladja, annak 3,16-szorosa (nyomozati iratok I. kötet 435. oldal).

[43] - az 1. tényállást kiegészíti a következőkkel: Terhelt2 II. r. vádlott által Terhelt1 I. r. vádlottól beszerzett (utóbb a 2/b tényállási pontban írtak szerint Terhelt3 III. r. vádlottnak 2018. szeptember 12. napján átadott) nettó 300,64 gramm tömegű heroin hatóanyag tartalma (heroin-bázisa) 48 gramm, a jelentős mennyiség alsó határának 400 %-a, a különösen jelentős mennyiség alsó határának 40 %-a. Terhelt1 I. r. vádlottól lefoglalt, valamint a II. r. vádlottnak átadott – utóbb Terhelt3től lefoglalt – heroin együttes hatóanyag tartalma mindösszesen 427

gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határának 3558 %-a, a különösen jelentős mennyiség alsó határának 355,8 %-a, azaz 3,558-szerese (nyomozati iratok III. kötet 2687. oldal vegyész szakértői vélemény).

[44] - a 3. tényállást a 9. oldal második bekezdés első és második mondatát helyesbíti a következők szerint: A Terhelt4 IV. r. vádlottól lefoglalt kannabisz totál-THC mennyisége 0,06 gramm, a lefoglalt folyékony metadon hatóanyag mennyisége (metadon-bázis) összesen 0,71 gramm, a lefoglalt 54 darab metadon tabletta metadon-bázisa 0,24 gramm, a lefoglalt heroin hatóanyag mennyisége (heroin-bázis) összesen 32,96 gramm, illetve 0,5 gramm, összesen 33,46 gramm. Terhelt4 IV. r. vádlottól lefoglalt kábítószer (heroin, metadon, kannabisz) együttes hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 283,63 %-a, azaz csaknem háromszorosa, de a különösen jelentős mennyiség alsó határát nem éri el (nyomozati iratok IV. kötet 2967. oldal vegyész szakértői vélemény).

[45] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[46] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján a szükséges részletességgel és iratszerűen tartalmazza azon bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, az kiegészítésre nem szorul.

[47] Az 1. és a 3. tényállás vonatkozásában a Terhelt1 I. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottól lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmára vonatkozóan volt szükség a tényállás pontosítására. A törvényszék a lefoglalt kábítószer hatóanyag tartalmát a vegyész szakértői véleményben foglaltak szerint állapította meg, azonban a szakvéleményben írt [+/-] érték meghatározásával tüntette fel azokat. A másodfokú bíróság a vegyész-szakértő által ilyen módon meghatározott hatóanyag-tartalom esetében a vádlottakra nézve legkedvezőbb mennyiséget vette alapul, ennek megfelelően módosította a kábítószer hatóanyag-tartalmára vonatkozóan a tényállást a [42]-[44] pontban foglaltak szerint.

[48] Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a fellebbezéseket kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, így a korlátozott felülbírálatra tekintettel a tényállás megalapozottságát a Be. 591. § (2) bekezdés alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálta, a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, ezért a 2. tényállási pont tekintetében a kábítószer hatóanyag tartalmának fenti módon történő korrigálására nem volt lehetőség.

[49] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az 1. tényállási pont kiegészítésére, és a vádlott vonatkozásában a tőle, valamint Terhelt3 III. r. vádlottól lefoglalt kábítószer együttes hatóanyag tartalmának megállapítására a 2/b. pontban rögzített tényállásra tekintettel volt szükség, melyet az elsőfokú bíróság Terhelt2 vallomása alapján állapított meg (nyomozási bíró előtt tett vallomás, I. kötet 1825. oldal).

[50] Nem osztotta a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott védőjének a tényállás megalapozatlanságára hivatkozását, mely szerint az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítást

érintő ügyiratok tartalmával ellentétesen állapította meg azt, hogy I. r. vádlott rendszeres haszonnal értékesítette Terhelt2 részére az ismeretlen forrásból beszerezett kábítószer. Az elsőfokú bíróság e megállapítást Terhelt2 nyomozás során tett gyanúsítotti, valamint a tárgyaláson tett tanúvallomására alapozta Terhelt1 I. r. vádlott azon védekezésével szemben, hogy ő mintegy közvetítői szerepet betöltve csupán tárolta a kábítószer, amit II. r. vádlott a becenév1 nevű személytől szerzett be, és amelyet csak a fizetés ellenében adhatott tovább Terhelt2nak. A II. r. vádlott ezzel szemben saját cselekvőségét is feltárva nyilatkozott akként, hogy becenév1 nevű személyt nem ismert, I. r. vádlott számára ismeretlen módon és személytől szerezte be a kábítószer, egy-egy szállítmány érkezéséről a telefon megcsörgetésével értesítette őt, a kábítószer átvételekor pedig fizetett a szerért (nyomozati iratok 1883. oldal). Az elsőfokú bíróság az ítélet 17. oldal harmadik bekezdésében iratszerűen tüntette fel azokat a bizonyítékokat, amelyek II. r. vádlott vallomását alátámasztották. A logika szabályai szerint helytállóan fejtette ki, hogy a házkutatás során I. r. vádlottól lefoglalt nagyobb összegű, különböző valutánemű készpénz – amelyet Terhelt1 I. r. vádlott vallomása szerint is a kábítószerért kapott (2020. november 5-i, 50. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal) – a jelentős mennyiségű kábítószerrel egyetemben, továbbá a megfigyelési jelentés alapján tett megállapítások – I. r. vádlott részéről kábítószer átadása, melyért II. r. vádlott fizetett – és a telefonhívások adatai – amelyek gyakran csak megcsörgetést tartalmaztak I. r. vádlott részéről II. r. vádlott felé – kétséget kizáróan volt megállapítható a tényállásban, hogy Terhelt1 rendszeres haszonnal értékesítette a kábítószer Terhelt2nak.

[51] Terhelt2 2018. szeptember 13. napján tett gyanúsítotti vallomásában arról is beszámolt, hogy néhány alkalommal Terhelt1 kért tőle vissza heroint, és miután ő részletekben adta azt tovább, ezért tudott neki visszaadni ha I. r. vádlottnak szüksége volt rá (nyomozati iratok I. kötet 1883. oldal harmadik bekezdés utolsó mondat). Erre figyelemmel az I. r. vádlott védőjének a tényállás kiegészítésével kapcsolatos indítványa – mely arra irányult, hogy állapítsa meg a másodfokú bíróság az 1. tényállási pontban, hogy Terhelt1 I. r. vádlott kizárólag Terhelt2 kérésére és részére szerezte be a kábítószer – sem foghatott helyt, miután e vallomásból az a következtetés vonható le, hogy a II. r. vádlottnak történő értékesítésen kívül az I. r. vádlottnak más okból is szüksége volt a heroinra, annak ellenére, hogy az eljárás során beszerezett bizonyítékok alapján arra nem merült fel további konkrét adat, hogy az I. r. vádlott Terhelt2n kívül másnak értékesített volna (elsőfokú ítélet indokolásának 17. oldal utolsó bekezdésében írtak szerint).

[52] Ugyancsak nem találta alaposnak az ítéltábla Terhelt4 IV. r. vádlottnak a tényállás részbeni felderítetlenségére való hivatkozását. A védő érvelése szerint a Metadon vonatkozásában nem került elő olyan bizonyíték az eljárás során, amely a IV. r. vádlott védekezésével szemben kétséget kizáróan azt bizonyítaná, hogy engedély nélkül, továbbértékesítés céljából tartotta magánál a Metadont. A másodfokú eljárásban a védő csatolta azt az igazolást, amelyet az drogambulancia állított ki, és amely szerint Terhelt4 IV. r. vádlott 2016. július 4. és 2018. szeptember 25. napja között Metadon szubsztitúciós kezelés alatt állt heti bejárással. Dózisa 8 ml (80 mg) misyo/nap volt. Az igazolást a 109. számú jegyzőkönyv tanúsága szerint az elsőfokú bíróság a 2021. október 5-i határnapon ismertetett (jegyzőkönyv 17. oldal), azonban a jegyzőkönyvben nem rögzítették az ismertetett irat tartalmát, és azt a jegyzőkönyvhöz sem csatolták. A kérdéses irat az elsőfokú bírósági iratok 108. sorszáma alatt megtalálható, a IV. r. vádlott Metadon szubsztitúciós kezelésére vonatkozó időpontok tekintetében tartalma megegyezik a védő által csatolt irattal. Az orvosi dokumentáció alapján az megállapítható, hogy a IV. r. vádlott jogszerűen jutott Metadonhoz, azonban az is kétségekívül rögzíthető, hogy a vádlottnak heti rendszerességgel kellett a

kezelésen megjelennie, így legfeljebb egy heti adag Metadon kerülhetett jogszerűen a birtokába, amelyet terápiás célból kapott, azt jogszerűen ezen mennyiségben tarthatta volna és azt el kellett volna fogyasztania. Ezzel szemben a IV. r. vádlott – saját vallomása szerint – tartalékolta a Metadont, miután közben az apósától ellenérték nélkül megszerzett heroint is fogyasztotta. Az orvosi irat önmagában azt igazolja, hogy a IV. r. vádlottat a drogtérapián való részvétel feljogosította a Metadon legális megszerzésére, azonban a vádlott a Metadont céljától eltérő módon használta fel, azt készletezte – az általa használt ingatlanban lefoglalt Metadon mennyisége közel egy hónapi adagja volt a vádlottnak, csak a házkutatás során lefoglalt 156,6 ml Metadon a vádlott részére felírt 19 napi adag volt, emellett 54 db Metadon tablettát is lefoglaltak nála – amely mennyiség nem a saját fogyasztását célzó készletezést igazolta, figyelemmel arra is, hogy a rehabilitáción való részvétellel folyamatosan heti rendszerességgel egy heti adagot legálisan megkapott. Erre figyelemmel a védőnek az a hivatkozása, hogy a Metadonnal való kereskedésre utalást a tényállásból mellőzni kell – miután az a kábítószer birtoklásának bűncselekményét sem alapozza meg – nem foghatott helyt.

[53] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

[54] A cselekmény minősítése kapcsán Terhelt1 I. r. vádlott védője kifejtette, hogy álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. r. vádlott terhén megállapított cselekményt forgalomba hozatali cselekmény helyett kereskedői tevékenységként értékelte. A tényállás kapcsán kifejtett érvelése szerint anyagi haszonszerzési célzat nélkül adta át Terhelt1 Terhelt2nek a heroint, így kereskedői magatartásról I. r. vádlott esetében nem lehet szó, miután a kereskedésnek a forgalomba hozataltól való elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés és a rendszeresség.

[55] A tényállás kapcsán kifejtettekén túlmenően az ítéltábla álláspontja szerint a védői érvelés téves. A kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetési magatartásai a kábítószer kínálása, átadása, forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés. Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában a 18. oldal utolsó bekezdésében kezdődően az 57/2007. Büntető Kollégiumi véleményre és az 1/2007. BJE alapján helytállóan fejtette ki, hogy a kereskedői magatartás terjesztői típusú magatartás, amely haszonszerzésre irányul, és magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Az I. r. vádlott védője által hivatkozott forgalomba hozatal a kialakult bírói gyakorlat szerint akkor valósul meg, ha az elkövető a kábítószerrel több, esetleg meg nem határozható számú személy részére juttatja, történhet ellenérték fejében és ingyenesen is. Úgy is megvalósulhat, hogy a tettes csak egy személlyel áll kapcsolatban, akinek azért ad kábítószerrel, hogy azt másnak, vagy másoknak adja tovább. Több rész-cselekményből tevődhet össze: magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását, tehát felölelhet minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer – akár további közbe ékelődő személyek révén is – bekerüljön a kereskedelmi forgalomba [1/2007. BJE III. pont, Bkv. 57. II/5/a. pont]. Ezzel szemben a kereskedés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat jelent, kábítószerrel az kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában [Bkv. 57. II/5/b. pont], folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a

fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. Terhelt1 I. r. vádlott tevékenységét ellenérték fejében, rendszeresen végezte. Utalni szükséges azonban arra is, hogy a 2020. november 5-i tárgyaláson elmondta, hogy azért ment bele ebbe a dologba, mert tudta, hogy Terhelt2 felesége rákos, nagyon kell neki a pénz, mert a gyógyszereket külföldről hozza be (50. számú jegyzőkönyv 5. oldal), ezáltal tudni kellett azt is, hogy a kábítószer kereskedés – haszonszerzés – céljából kérte tőle II. r. vádlott, hiszen csak ebben az esetben juthatott II. r. vádlott a kábítószerért kifizetett pénznél magasabb összegű készpénzhez. Erre figyelemmel pedig az I. r. vádlott saját vallomása alapján is megállapítható, hogy tisztában volt azzal, hogy II. r. vádlott a tőle átvett kábítószer eladja, abból szerez pénzt a felesége gyógyíttatására. A kábítószer kereskedési célzattal történő megszerzése és készletezése pedig a töretlen bírói gyakorlat szerint önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódna hozzá [1/2007. BJE IV. pont], a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az ezt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény [BH2017. 144]. Mindezek alapján helytállóan minősítette a törvényszék Terhelt1 I. r. vádlott cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző, és a (3) bekezdés szerint minősülő, kereskedési magatartással megvalósított kábítószer-kereskedelem büntettének.

[56] A tényállás megalapozottsága körében kifejtettek szerint az ítéltábla nem értett egyet Terhelt4 IV. r. vádlott védőjének a vádlott terhén megállapított cselekmény minősítésével kapcsolatos érvelésével sem. A vádlott által használt ingatlanban lefoglalt heroin mennyisége, annak különböző színű gumigyűrűvel lezárt nejlontasakokba kiporciózott volta – arra is figyelemmel, hogy apósától napi rendszerességgel, ingyen jutott heroinhoz, tehát az ilyen mértékű készletezés saját fogyasztásának biztosítására nem volt indokolt – szintén nem a fogyasztási célú készletezést támasztotta alá. Ezen felül a IV. r. vádlott ruházatából elfogásakor több mint 30 darab különböző színű gumigyűrűvel jelzett nejlontasakba, illetve alufóliába csomagolt, kisebb pakettet foglaltak le (nyomozati iratok IV. kötet 2900. oldal), amely mennyiség a vádlott saját vallomása szerint is több napi adagja volt. Magyarázata szerint városba indult tartozást behajtani, ezért vitt magával ilyen mennyiségű kiporciózott heroint. Vallomása azonban az utazással kapcsolatosan nem volt következetes, először azt állította, hogy nem tervezte el előre, mennyi ideig marad, de benne volt a pakliban, hogy ha kell, akkor ottmarad (2021. január 26-i tárgyalás, 60. sorszámú jegyzőkönyv), nem tudta hány napra megy, azért volt nála több pakett. Későbbi vallomásában (2021. október 5. napján megtartott tárgyalásról készült jegyzőkönyv) már azt mondta, hogy nem tervezte a napokat, autóval volt, gondolta, ha úgy van, akkor hazajön. A lefoglalásról készült jegyzőkönyv tanúsága szerint a vádlottól nem foglaltak le több napi tartózkodásra szolgáló ruhaneműt, tisztálkodási eszközt, emellett nem életszerű, hogy egy ilyen útra nem a legálisan birtokába került Metadont vitte magával (amelynek használata Terhelt3 III. r. vádlott elmondása szerint – aki maga is fogyasztott a heroin mellett Metadont is – egyszerűbb, mint a heroiné), hanem a heroint, amelynek birtoklása a IV. r. vádlott által is tudottan büntetendő, a jogszerű birtoklás látszatát a metadon programban való hivatkozással sem keltheti. A házkutatás során ezen felül IV. r. vádlottól nagy összegű, különböző valutánemű készpénzt is lefoglaltak, amely szintén a vádlotti védekezéssel szemben azt támasztotta alá, hogy a IV. r. vádlott a fogyasztáson túl kereskedés céljából is készletezte a nála feltalált különböző fajtájú kábítószer. A bírói gyakorlat szerint pedig a kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá (BH2017. 144., BH2020. 350.). Mindezek alapján Terhelt4 IV. r. vádlott cselekményét a védői érveléssel szemben törvényesen minősítette az elsőfokú bíróság a Btk.

176. § (1) bekezdés IV. fordulatba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének.

[57] A tényállás szerint Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt4 IV. r. vádlott a kábítószer fogyasztotta is, III. r. vádlott rendszeres fogyasztóként, míg IV. r. vádlott kábítószer függőként követte el a cselekményt. A Btk. 178. § (6) bekezdése szerint, aki kábítószer fogyaszt, illetve csekély mennyiségű kábítószer fogyasztás céljából megszerez vagy tart, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ebből következően a kábítószer fogyasztását a Btk. önállóan is büntetni rendeli, de csak akkor, ha a súlyosabb bűncselekmény mellette nem valósul meg, vagyis a fogyasztást büntetni rendelő törvényi tényállás szubszidiárius jellegű. Terhelt3 III. r. vádlott az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a vásárolt kábítószer 80-90 %-át fogyasztotta (2020. november 5-i tárgyalásról készült 50. számú jegyzőkönyv 11. oldal), azonban a KÖKI Bevásárlóközpontnál átvett, és a hatóság által lefoglalt kábítószer egy olyan nagyobb mennyiség volt, amelyre a pénzt a rendelkezésére álló egyéb forrásból – a folyamatban lévő lakásfelújításból – szerezte, amikor lehetősége volt azt egy pár hónapra kisajátítani. Az építkezésre szánt összeget azonban vissza kellett tennie, ezt a nagyobb mennyiségű kábítószer értékesítésre szánta (50. jegyzőkönyv 13. oldal), erre tekintettel saját fogyasztása a jelentős mennyiség ellenére sem haladta meg a csekély mennyiséget. Tekintettel tehát arra, hogy a III. és IV. r. vádlott terhére a fogyasztás mellett lényegesen súlyosabban büntetendő kereskedői típusú magatartás is megállapítható volt, így esetükben a fogyasztás a kábítószer-kereskedelem büntettével nem alkot halmazatot, kizárólag a fogyasztást elnyelő kábítószer-kereskedelem állapítható meg – ekként foglalt állást a Kúria a Bfv.II.288/2015/5. számú határozatában is (EBH2016. B.15. számú határozat [47] pontja).

[58] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[59] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket valamennyi vádlott vonatkozásában nagyrészt hiánytalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

[60] Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az ügyészség az enyhítő körülmények közül mellőzni indítványozta a vádlott idős korát, tekintettel arra, hogy a vádlott aktív korú, a nyugdíjkorhatárt sem érte el, a bírói gyakorlat az idősebb kor kezdetének a 70. életkort tekinti. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem önmagában az I. r. vádlott idős kora tekinthető enyhítő körülményként, hanem az a körülmény, hogy magas életkora mellett büntetlen előéletű.

[61] Az elsőfokú bíróság alappal vetette el az I. r. vádlott védőjének hivatkozását, mely szerint enyhítő körülményként kell értékelni, hogy a kábítószer nem került forgalomba. Az elsőfokú bíróság érvelését azzal egészíti ki a másodfokú bíróság, hogy az irányadó tényállás szerint a hatóság által lefoglalt kábítószeren felül is értékesített I. r. vádlott kábítószer Terhelt2 II. r. vádlottnak, amit a II. r. vádlott továbbértékesített, így az forgalomba is került.

[62] Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte súlyosító körülményként mindhárom vádlott esetében az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát, miután – szemben az I. r. vádlott védőjének azzal a hivatkozásával, hogy az csak akkor vehető figyelembe súlyosító tényezőként, ha azt statisztikai adat alátámasztja – a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/11. pontja értelmében a bűncselekmények elszaporodottsága akkor súlyosító körülmény, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál, amely e bűncselekmények vonatkozásában a főváros területére nézve köztudomású tény.

[63] További enyhítő körülmény valamennyi vádlott vonatkozásában – a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára tekintettel kisebb nyomatékka – hogy hosszabb ideig álltak a büntetőeljárás súlya alatt (56/2007. BK vélemény III/10. pontja), mindvégig kényszerintézkedés hatálya alatt. Nem enyhítő körülmény azonban – mint ahogyan erre az elsőfokú bíróság is kitért – hogy a kényszerintézkedés szabályait megtartották, miután az az eljárási törvényből eredő kötelezettségük, a szabályok megszegése vont volna maga után szankciókat.

[64] Mindhárom vádlott rendezett egzisztenciális körülmények között, szoros családi kötelékben él, állandó jövedelemmel rendelkeznek, III. és IV. r. vádlott felhagyott korábbi életvitelével, a kábítószer fogyasztással, mely körülmények a vádlottak személyében rejlő alanyi társadalomra veszélyesség körében értékelhetők a büntetés kiszabása során.

[65] A vádlottak terhén megállapított egészséget veszélyeztető bűncselekmény öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett. A cselekmény konkrét tárgyi súlyának megítélésekor – mely a büntetés kiszabásának egyik tényezője – ezen bűncselekmények megítélése szempontjából kiemelt jelentőséggel bír a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma, illetve fajtája. A vádlottak főként heroinnal kereskedtek, amely a hozzászokás, az emberi szervezetben kifejtett romboló hatásait tekintve az egyik legveszélyesebb drog, az ezzel való kereskedői magatartás a cselekmény tárgyi súlyát növeli. Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottól többféle kábítószer is lefoglalt a hatóság, ami a cselekmény tárgyi súlyát kisebb mértékben – miután a heroin mennyisége volt a meghatározó – emelte. A kábítószer hatóanyag-tartalmának mennyisége vonatkozásában azonban jelentősebb az eltérés a vádlottak cselekménye között. Terhelt1 I. r. vádlott esetében a lefoglalt heroin hatóanyag-tartalma a különösen jelentős mennyiség alsó határát is meghaladta, annak mintegy 3,6 – szerese. Ezzel szemben Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottól lefoglalt kábítószeresek együttes hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiséget kevéssel haladta meg – III. r. vádlott esetében annak 428 %-a (4,28-szorosa), míg Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában 283,6 %-a (2,83-szorosa). Erre figyelemmel a vádlottak terhére róható kábítószeresek hatóanyag-tartalma Terhelt1 I. r. vádlott cselekményének tárgyi súlyát emeli, míg III. és IV. r. vádlott terhén megállapított cselekményét csökkenti.

[66] Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a büntetési célok elérése érdekében a vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt. A büntetés mértékének

meghatározásakor is helyesen járt el, amikor annak tartamát a Btk. 80. § (2) bekezdésében meghatározott középmértéket el nem érően határozta meg.

[67] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság nem volt kellő mértékben figyelemmel az ítélet belső arányosságára, amikor I., III. és IV. r. vádlottal szemben egyaránt 8-8 évi szabadságvesztés büntetést szabott ki. Nem hagyható figyelmen kívül a büntetés kiszabásakor az a körülmény, hogy Terhelt1 I. r. vádlott – aki a szert maga nem fogyasztotta – a jelentős mennyiség alsó határát többszörösen, ezen túlmenően a különösen jelentős mennyiség alsó határát is meghaladó mennyiségre követte el a kereskedést, míg III. és IV. r. vádlott a jelentős mennyiség alsó határát néhány szorosát meghaladó mennyiségre valósította meg a bűncselekményt. Mindemellett az enyhítő körülmények túlsúlyára, Terhelt1 I. r. vádlott személyében rejlő alanyi társadalomra veszélyességre tekintettel a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának emelését nem látta indokoltnak a másodfokú bíróság. A vádlottak közötti belső arányosság érdekében az ítéltábla ezzel szemben lehetőséget látott Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt4 IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének enyhítésére. A két vádlott vonatkozásában kiemelendő ugyanakkor az is, hogy Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt4 IV. r. vádlott korábban kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt már volt büntetve, IV. r. vádlott kábítószer birtoklása bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményt. Erre figyelemmel az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a bűncselekményre meghatározott büntetési tétel minimumát meghaladó, hat év tartamú szabadságvesztés áll arányban az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával, igazodik a bűnösség fokához és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez is. A fentiekre figyelemmel tehát az ügyész szabadságvesztés tartamának – és ezzel együtt a közügyektől eltiltás tartamának – súlyosítására irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre, azonban a IV. r. védő által indítványozott enyhítő szakasz alkalmazására sem látott lehetőséget az ítéltábla.

[68] Egyetértett azonban a fellebbviteli főügyészszéggel abban a másodfokú bíróság, hogy Terhelt1 I. r. vádlottat – miután haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte a bíróság, emellett – miután egy eredményesen működő gazdasági társaságban rendelkezik üzletrésszel – megfelelő jövedelme és vagyona is van – pénzbüntetésre is kell ítélni a Btk. 50. § (2) bekezdés alapján. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk. 50. § (1) bekezdés szerint – a (3) bekezdésben rögzített keretek között – a cselekmény tárgyi súlyával arányos napi tétel számú pénzbüntetésre is ítélte, az egy napi tétel összegét pedig a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyai alapján állapította meg. A Btk. 52. § alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[69] Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben így kiszabott joghátrány alkalmas a Btk. 79. §-ában megfogalmazott általános és egyéni büntetési célok elérésére, az szükséges, de egyben elégséges is az egyéni és az általános megelőzés megvalósításához, ez előmozdíthatja a társadalom tagjaiban a jogkövető magatartást.

[70] Az elsőfokú bíróság ítéletében az anyagi jog szabályainak megfelelően rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról. Az ítéltábla egyetértett azokkal az érvekkel, amely alapján az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtási fokozatát a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával eggyel enyhébb,

börtön fokozatban határozta meg, így az ügyészségnek a fokozat megváltoztatására vonatkozó indítványa nem volt eredményes.

[71] Törvényesen rendelkezett a törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartás beszámításáról, azonban a beszámítás szempontjából releváns időpontok pontosításra szorultak, azt az iratok tartalma alapján helyesbítette az ítéltábla.

[72] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további kérdésekben – így a vagyoneklobzás, a lefoglalt bűnjelekről való rendelkezés körében – törvényesen határozott az elsőfokú bíróság, Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. január 24. napján kelt és jogerős 15.B.32560/2017/4. számú ítéletével kiszabott hat hónap, végrehajtásában egy év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése is törvényes, a rendelkezéssel kapcsolatosan az indokolást azzal egészíti ki az ítéltábla, hogy az a Btk. 87. § b) pontján alapul.

[73] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt1 I. r. vádlott állampolgárságára vonatkozó adatot helyesbítette.

[74] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva – az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[75] A másodfokú eljárásban a tolmácsolással, illetve fordítással felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezésre, miszerint az állam viseli azt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri – rendelkezett akként, hogy azt az állam viseli.

[76] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2022. április 13. napján

A Fővárosi Törvényszék 2021. október 5. napján kelt 26.B.148/2020/109. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt3 III. r., és Terhelt4 IV. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.351/2021/27. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2022. április 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. április 13.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: